Karikatür

919

ORTAKLAR ARASINDA KISKANÇLIK

Müttefikler — En çok hangimizi seviyorsun?

Koca dünya — Mavi boncuk kimde ise onu!

— Kocam: (Seninle evlenmeden evvel geceleri penbe rüyalar görürdüm.) diyor...

— Ya şimdi!?..

— Uyuduğu yok ki.... rüya görsün!..

Ankaraya Mektup

SAAT DEYİNCE...

İş yapmak çok güç, uzaktan tenkit de pek kolaydır. Bazan işitiyoruz:

— Eğer bu iş evvelce bir sisteme bağlansaydı, bugün her şeyi ucuza mal ederdik ve halk bu kadar sıkıntı çekmezdi.

— Canım, lâhana, pırasa da Amerikadan gelmiyor ya!..

— Peki, dışarıdan gelenleri anladık, içeride yetişenlerin fiyatı neden arttı?

Vesaire, vesaire.. Lâf kolay, iş güç. Evvelce bağlanması lâzım sistem nedir? Bunu bildiren yok. Pırasa memlekette yetişiyor ama, yetiştiren de kendine lâzım diğer şeyleri tarlasında yetiştirmiyor ki, satın alıyor. İktisat ve ticaret birer büyük ilimdir. Bütün bu meseleler zincirleme birbirine bağlı..

Bazı gazetelerde ve mecmualarda da görüyorum; tenkit tümen tümen... Fakat kimse çaresini göstermiyor. İnsan evvelâ çaresini gösterir, makul olup da tatbik edilmezse o zaman atar tutar...

Ben bunları okur, güler geçerim. Fakat, bir sürü inanılmaz şayialar arasında bir tanesi var ki, ben de doğru olduğunu zannediyorum.

Meselâ, şu saatler meselesi: Malûm a, bu madde bize yabancı memletten gelir. Gelir a, diyeceksiniz. öyle değil; yağmur gibi yağar ve hemen de tebahhur eder, uçar...

Fakat, neden birdenbire yok olur? Burası teaccübümü çekerdi. Yeni öğrendiğime göre bunu, memleketimizde bulunan, gelip geçen ve bilhassa Mısır ve Suriyeden gelen yabancılar toplar götürürmüş. Mesele ciddî: Biz döviz veyahut mal verelim, alalım. Herkes de bizden bizim paramızla kolayca toplasın götürsün; fena... Evet, eğer doğru ise fena..

Yine işittiklerimiz doğru ise, İngiltere memleketten döviz çıkmasın diye saat denilen maddeyi "lüks,, ilân etmiş. Hadi biz böyle addetmiyelim; fakat kontrol edelim. Kahve, çay ve diğer bazı maddeler gibi bunların nereye uçtuğunu ve bu uçuşun bize zararlı veya kârlı olup olmadığını araştıralım.

Ama, bir de bu işin tetkike bile lüzum göstermiyen bir zararlı tarafı da tamamen meydanda. Meselâ, bu, gelen saatler içinde öyle markalar var ki, fiyatları "altı yüz altmış,, liradan başlıyor.

Evet, bir tek erkek kol saati altı yüz altmış lira!!... Memlekete gelenler içinde hepimizin en iyi iyi diye tanıdığı diğer markalar bunlara nazaran on beşte bir fiyatına..

Altı yüz altmış liraya bir tek kol saati alan erkek vatandaşlar var; Allah daha âlâ etsin. Ancak, lüks için dışarıya büyük kıymetlerimizi çıkartmak doğru mu?

Sonra, bir de kadın süs saatleri meselesi var. Camekânlara bakıyorsunuz; bunların da altı yüz liralıktan aşağısı yok.

Saat, saat olarak zarurî eşyadandır. Bence ilgili makamlar bu maddenin zarurî olanile lüks olanını ayırmalıdır.

Hele, tekrar ediyorum, erkek saatinde lüks, lüks üstüne lükstür ve çok yersiz, lüzumsuzdur. Bunun üzerinde ehemmiyetle durulmalıdır.

Normal zamanda olmadığımızı bazan unutuyoruz galiba!..

Zaparta

ZAMANA GÖRE HASTALIK

Kahvede oturmuş, dalgın dalgın düşünüyordu. Bir arkadaşı geldi; selâm verdi, karşısına oturdu. Beriki selâmını aldı, fakat konuşmadı. Gelen sordu:

— Seni çok düşünceli görüyorum. Hayrola, bir derdin mi var?

— Sorma birader, şimdi doktordan geliyorum. Kalbim büyümüş!.

Arkadaşı bir kahkaha savurdu:

— Bunda merak edecek ne var ayol? Ya miden büyüseydi?!. Karnını nasıl doyururdun?.

YASEFAÇİ

Salamonun Yüksekkaldırımda küçük bir dükkânı vardır. Orada yumurta satar. Dükkânın üstündeki ufacık odada da karısı ve küçük oğlu Yasefle birlikte otururlar. Eh, bunda da olmayacak bir şey yok! Daha geçen sayımda bir evde yüz yirmi kişinin oturduğunu duyduk.

Ev üstte, dükkân altta olduğu için Salamonun bulunmadığı zamanlar karısı dükkâna bakar. küçük Yasef de okuldan döndüğü zamanlar orada eğlenir. Bir gün Yasef babasına:

— Papa!. dedi. Size ufak bir nasihat vereceğim. Alir misiniz?

— Ver bakalum!.

— Dükânda yumurtaları siz satmayin, annem satsin!

— Neden Yasef?.

— Onun elleri sizinkilerden daha kuçuk Yumurtalar onun elinda buyuk yörünür de musterinin hoşuna yider!.

SEBEP

Sanat ve edebiyat meraklısı bir bayan, meşhur romancılarımızdan birini evinde ziyaret etmek istiyordu. Adam buldu, araya koydu, rica etti. Üstat bu dileği memnunlukla kabul etti. Böylece bayan, meşhur romancımızın evine gitti.

Karşılıklı oturdular, birer kahve içtiler. Bayanın gözleri etrafta dört dönüyordu. Nihayet baklayı ağzından çıkardı:

— Üstat, müsaade eder misiniz, evinizi dolaşayım?.

— Hay hay!. Buyurun, gezin!

Gezdi, dolaştı. Fakat nedense memnun olmadı. Giderken:

— Üstat! dedi. Doğrusu eviniz hiç de umduğum gibi değil!. Niçin romanlarınızda tasvir ettiğiniz gibi güzel bir köşk yaptırıp döşeyip dayamadınız?.

Üstat gülümsiyerek cevap verdi:

— Sayın bayan kelimeler ucuz ama, yapı ve mobilya malzemesi pahalı!

BİR PAZARLIK

Halil Lûtfinin biraz (!) cimri olduğu meşhurdur. Her halde siz de duymuş olacaksınız!. Bir gün pazardan geçiyordu. Bir sergide gayet iri, gösterişli karpuzlar gördü. Yanaşıp sordu:

— Kaça bu karpuzlar?

— Bir lira!

— Yarım liraya ver de alayım!.

Karpuzcu, müşteriye dik dik baktı. Ne düşündüyse düşündü:

— Seksen kuruş ver! dedi.

— Olmaz!. Kırk kuruşa verirsen alırım!.

Karpuzcu kaşlarını çattı. Galiba siftah etmemişti.

— Altmış ver!. dedi.

— Pahalı! Otuz kuruşa alırım!..

Karpuzcu çatlayacak gibi oldu.

— Bayım, dedi, haydi ver yarım lira da al!.

Ne dersiniz, Halil Lûtfi yine başını salladı:

— Yarım lira çok!. Yirmi beşe ver!.

Karpuzcu ne pahasına olursa olsun siftahı bozmak istemiyordu. Canı boğazına gelmiş gibi bağırdı:

— Peki, verdim!.

Halil Lûtfi gülümsiyerek elile işaret etti:

Kes şunu da yarısını ver!.

TAM TERSİ

Güzel bir kıza tutulmuştu. İşin şaka götürür tarafı yoktu; pek ciddiydi. Bir an onu düşünmeden duramıyordu. Bir gün eve pek perişan döndü. Yıkılır gibi bir kanapeye çöktü. Babası sordu:

— Ne oldu, bugün kızı göremedin galiba?!.

— Gördüm.

— Evlenme teklif edecektin ettin mi?

— Ettim... Ettim ama...

— E?.. Olmaz mı dedi?!. Öyle ise aldırma!. Kadınların olmazı olur demektir. Onlar her şeyin tam tersini söylerler.

— Ben de bunun için üzülüyorum ya... Olur dedi.

ONLAR KONUŞUYOR!

İki harp zenginin karıları konuşuyorlardı. Biri:

— Sorma kardeş! dedi. Bu hafta çok yoruldum.

— Ne yaptın?

— Mücevherlerim kirlenmişti. Onları temizlemeğe uğraştım.

— A... Kardeşim, insan bununla uğraşır mı?!.

— Mücevherlerin kirlenince sen ne yapıyorsun?

— Hiç!.. Atıp yenilerini alıyorum!.

KÜTÜPHANENİZİN EN KIYMETLİ BİR ESERİ OLACAKTIR.

No. 519, CİLT: 20, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 6 ARALIK 1945

Karikatür
PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

CELÂL BAYARIN YENİ PARTİSİ DOĞDU:

Lohosa — Kırk bir kere maşallah, o kadar şirin ki Fa lih Rıfkı amcası bile beğendi!..

— Memleketimize lüks malların girmesi yasak edilecekmiş...
— Eyvah, desene bundan sonra Hacı Ağa da bulunmayacak!..

HAFTADAN HAFTAYA

Politika Çarşısında Yeni Dükkânlar..

Bu hafta Celâl Bayar firmasile doğan dörtler partisi ile memleketteki partilerin sayısı üçe çıkmış oluyor. Biz de öteki arkadaşlarımızla beraber bu hareketi, gerçek demokrasi adına, bir bereket sayar ve yakın bir zamanda daha da çoğalmalarına dua ederiz.

Bir şair arkadaşa bu hususta ki fikrini sordum:

— Tek gül ile bahar olmaz, dedi.

Bir musikici arkadaşsa bu fikri: "Tek tel ile saz çalınmaz,, şeklinde ifade ediyor.

Bir ressam: "Tek boya ile ancak kara kalem yapılır; bir tablo için yağlı olmasa bile sulu boya şarttır.,, diyor.

Boğazını seven bir meslekdaş: "Üzerinde tatlı, tuzlu, ekşi vesairesile en aşağı beş altı çeşit yemek bulunmayan sofraya sofra denilir mi?,, diye soruyor.

Bir tiyatrocu arkadaş, meslegi icabı, politika ve idare âlemini bir sahneye benzetiyor: "Tek aktörle hangi facia veya komedyayı oynamak mümkündür, diyor, istifadeli veya eğlenceli bir diyalog için muhtelif tipte en aşağı dört beş artiste ihtiyaç vardır. Biri söyliyecek, öteki itiraz edecek; biri koşacak, öteki kovalayacak. Bir sahnede tek başına gösterilecek hüner sıkıcı bir monologdan ibarettir ki söyliyeni de usandırır, dinleyip alkışlayanı da.....,,

Bütün meslek ve sanat sahipleri için böyle olunca bu çeşit ihtiyacını politika ve idare hayatı için de bir zaruret olarak kabul etmekten daha tabii bir şey olmaz. Onun için kıymetli arkadaşlarına elile peştemallarını kuşatarak bu hafta yeni dükkânını açan Celâl Bayara: "Haydi Allah hayırlı etsin; yolun açık; müşterin bol olsun,, demekten başka bir temennimiz olmamak lâzım gelir.

* * *

Dükkân dedim de aklıma geldi. Siyasî partilerin bazı ihtiyaç maddelerini alıp satmak itibarile gerçekten dükkâna benziyen bir tarafları vardır. Bu itibarla bir sokakta bir kaç dükkânın bir araya gelmesi bir çarşı meydana getirir.

Bir siyaset çarşısında görülen manzara her hangi bir çarşıdan pek farklı değildir. Dükkân vardır ki her boydan kullanılmış eski eşya ve ucuz kravat satar. Bunlar muhafazakârlardır. Müşterileri bu nevi eşyayı, kör değneğini beller gibi bellemiş, eskiler ve ucuzculardır. Dükkân vardır ki boyası ve etiketi üstünde yep yeni ve pırıl pırıl maddeler satar. Bunların yerli mamûlât ile dolu olanları olduğu gibi camekân ve raflarına yalnız ecnebi mamûlâtı dizenleri de vardır. Bu çarşıda dükkânların sayısı çoğaldıkça satılan maddelerin çeşidi de artar: Et, süt, silâh, kitap, vesaire vesaire...

Bu teşbihe göre bizim yirmi küsur yıllık tek partimize bir ad vermek lâzım gelirse ona büyük bir halk kooperatifi demek lâzım gelir ve bütün ihtiyaç maddelerini tek başına temin etmeyi üstüne almış olmasına göre bunu zarurî ve tabiî de görmek icabeder. Halka ekmek, yağ, şeker gibi zarurî gıda maddeleri mi lâzımdır; onları ne pahasına olursa olsun bulmak ve dağıtmak zorundadır. Basma, kundra, araba tekerleği mi iktiza ediyor. Muhtelif kısımlarında hepsine çaresiz bir raf temin edecektir. Çalgı telinden kitaba, petrol lâmbası şişesinden ampule kadar her şeyi üzerine almıştır.

* * *

AVUKAT EMCET AĞIŞ

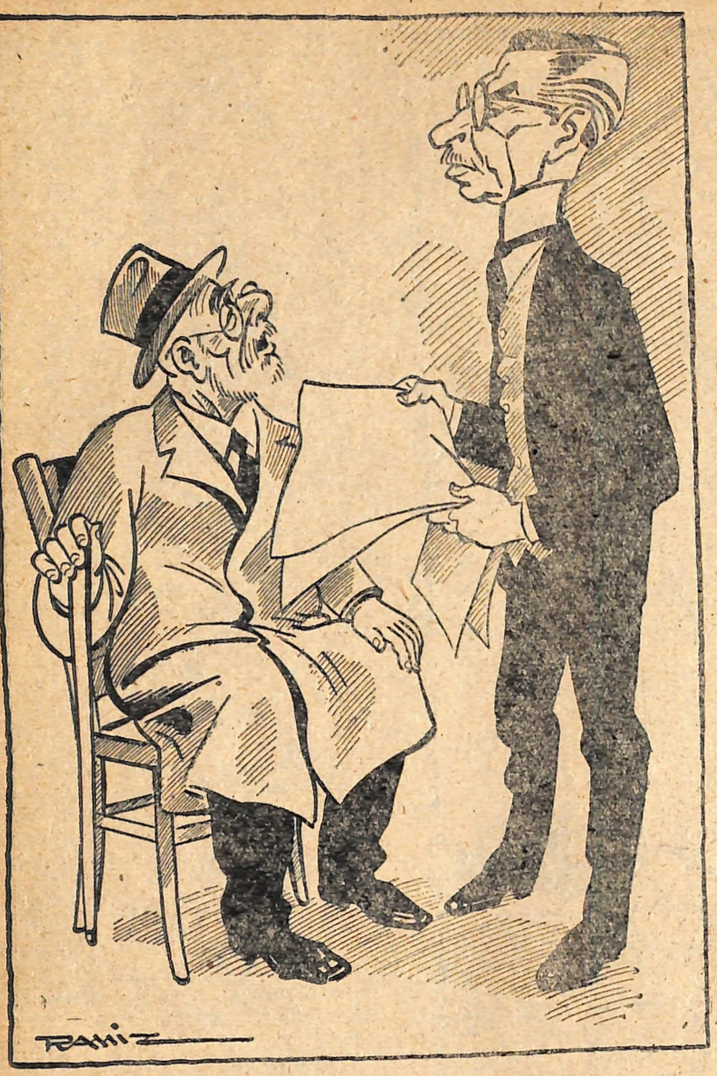

— Yakında bir üstün maaş verilecekmiş...

— Üstün maaş yerine altın maaş olsaydı daha memnun olurdum!..

Gel gelelim şimdi bu büyük kooperatifle rakabet için birer birer kapılarını açmağa başlayan yeni dükkânlara:

Bunlardan birincisi bir iki ay evvel Beşiktaş çarşısında açılmış olan Demirağ dükkânıdır. Firmanın baş tarafına bakarak onu bir demirci dükkânı sanmamalıdır. Yaptığı ilânlara göre o insanlara demirden çok daha ziyade faydalı bir şey, yani ahlâk satacaktır. Bazıları bu maddenin saat gibi çabuk bozulur, fakat gayet geç ve güç yapılır bir şey olduğuna kanidirler. Fakat o bunu insanları sıçan kapanı biçiminde bir makinenin içine sokup çıkarmakla yapacağını temin etmektedir. Şeytanı kulağından tutarak bir deliğinden sokuyorsunuz; içinde vurguncuyu temsil eden bir bebeğin mitralyözle vurulduğunu görüp ibret alıyor ve öteki deliğinden kanatlı bir melek olarak çıkıp semavata doğru kanat açıyor.

Bu dükkânın bir keşfi de boru biçiminde iki delikli bir makinedir. Önüne gelen insanı otomatik bir âletle alt üst ederek şöyle bir kokluyor ve insanın ahlâkını ahlâksızından derhal ayırarak birincisini dışarıya, ikincisini içeriye atıyor.

Firmanın ikinci kısmındaki Ağ kelimesi her halde Beşiktaşla Üsküdar arasına kurulmuş bir dalyanı ifade etse gerektir. Bir sinek balığı dalyanı. Cumhuriyet Halk Partisinin bir kooperatif oluşuna göre bu yeni dükkân iki ortaklı bir ufak şirketti. Sermaye olarak biri parasını, öteki duasını koyacaktı. Fakat birinci ortak para sermayesini koymakta imsak ettiği için ikinci ortak duasını heybesine koyarak okuya okuya yoluna gitmiş ve bu suretle dükkân tek sermayeli ve tek patronlu bir dükkân haline gelmiştir.

* * *

Gelelim bu hafta yeni açılan ve henüz adı konmamış olan ikinci dükkâna! Bunun sahibi büyük kooperatife ilk günündenberi emek vermiş bir baş kalfa yahut ustadır. Bir gün iki elimizin yanımıza geleceğini düşünerek can ve yürekten söyliyelim: Bembeyaz ve tertemiz bir baş kalfa. Çalışkandır, zekidir, işgüzardır. Yalnız her yeni açılan dükkân gibi müşterisi henüz bir kaç kişiden ibarettir. Fakat ticaret rekabet demek olduğuna göre büyük kooperatifin bir kısım hoşnutsuz müşterilerini çekeceğini her halde ümit ediyor olmalıdır. Yoksa dükkân işletmek için değil, Kanaaşöz oynatmak için bile dört kişinin kâfi olmadığını o çok iyi bilir.

* * *

Her halde sattığı malın cinsi ve parası belli olan dükkânlardan mürekkep her çarşı ividir; faydalı olmasa bile zararsızdır. Elverir ki içinde dükkânlarının bir de arka kısmı bulunan karaborsacı ve kızıl vurguncu dükkânları bulunmasın.

Karikatür

SARARMADAN BAYILAN

Muharrir avukat Esat Mahmut Karakurt, bir cinayet davasında hekimlerden birine vukuf ehli olarak bazı sualler sorduruyordu:

— Bir insan bayılacağı zaman sararır, değil mi?.

— Her zaman değil!.

— Nasıl?. Sayın doktor sararmadan bayılan kimse görmüşler mi?..

— Evet!.

— Ne zaman?

— Bir sene kadar evvel!.

— Peki, kimdi bu zat?

— Bir zenci!.

RESSAM DİLİ

Ressam Çallı İbrahim Anadoluda seyahat ediyordu. Bir kasabadan bir kasabaya yaylı ile gitmek lâzım geldi. Çallı, arabacıya kuvvetli bir beygir koşmasını tenbih etti. Adam da:

— Sen hiç merak etme beyim! Dedi. Fakat sabahleyin ressam hanın avlusuna indiği zaman arabanın önünde ufaçık, cılız bir hayvan görünce kaşlarını çattı:

— Bu ne ağa?

— At efendim!.

Ressam başını salladı:

— Olmamış!.. Sil onu, baştan yap!.

NEDEN KESMESİN?.

Bay, eski usul ustura ile traş olurdu. Bir pazar sabahı, yine suyunu ısıttı. Sabunlandı, usturayı eline aldı, traşa başladı. Fakat ustura kesmedikten başka suratını fena halde yakıyordu. Kızdı, homurdandı. Karısı sordu:

— Ne oldu yine?. Ne homurdanıp duruyorsun?

— Ustura kesmiyor!.

— Neden kesmesin ayol?. Daha demin salça kutusunu açtım, mükemmel kesiyordu!.

PRATİK YOL

Bayanın doğum yıl dönümüydü. Bayanın bir yaş daha kocadığını ele, güne duyurmamak için merasim, davet falan yapmadılar. Yalnız kocası, bayana bazı hediyeler aldı. Akşam üstü eve kuçağı dolu geldiği için son derece güler yüzle karşılandı. Kadın birer birer paketleri açtı, her paketi açtıkça da bir sevinç çığlığı atmaktan kendini alamadı.

Nihayet geldi, kocasını iki yanağından şapur şupur öptü:

— Kocacığım hediyelerine çok teşekkür ederim. Hepsi de hoşuma gitti. Kuzum, nasıl seçtin bunları?. Malûm ya erkekler hediye almasını pek beceremezler!.

— Bana kalsa ben de beceremezdim. Ama kolayını buldum!

— Nasıl?.

— Sabahlayın bir kadının peşine takıldım. Kadın hangi mağazaya girdiyse ben de girdim. O kendine ne aldıysa ben de sana aldım!.

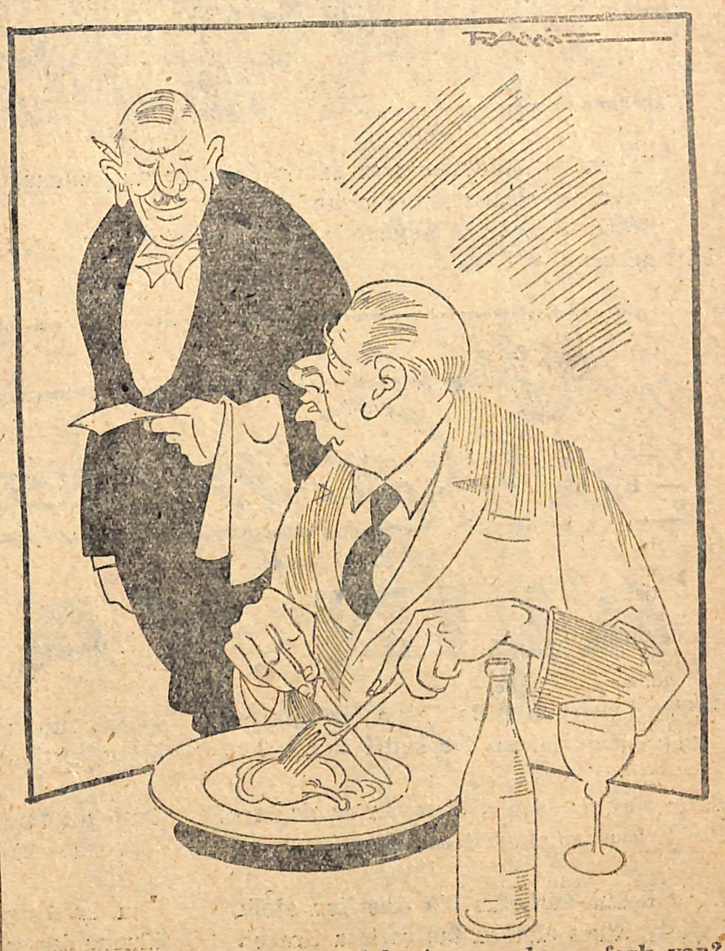

Müşteri — Tabldotla alakart arasında ne fark var?

Garson — Tabldotta ısmarladığımız yemeği ancak listede görebilirsiniz. Alakartta ise o yemekten bir parça tabakta da görebilirsiniz!.

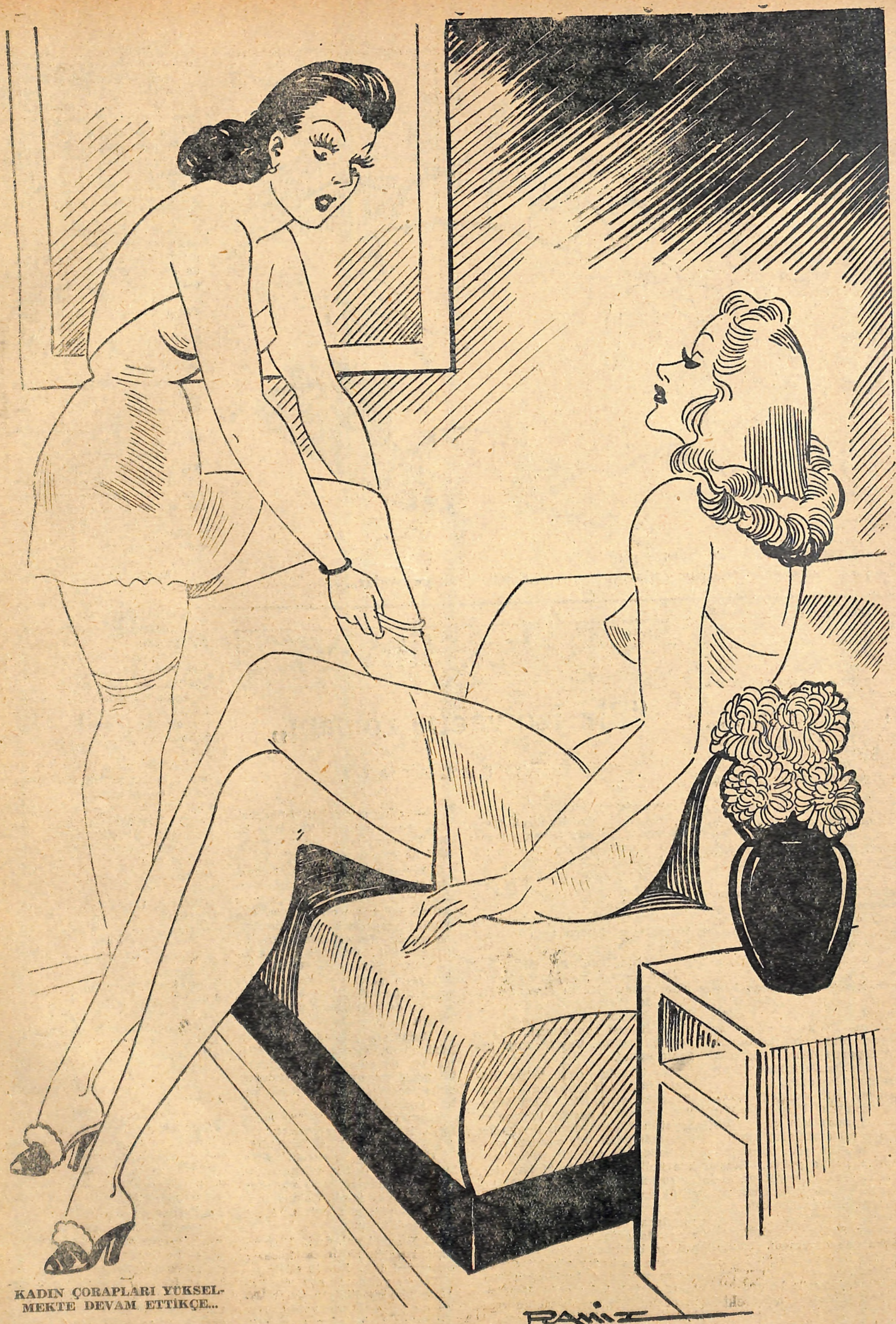

KADIN ÇORAPLARI YÜKSELMEKTE DEVAM ETTİKÇE...

— Nişanlım öyle hovarda adam ki bana bir kürk aldı...
— Benimki daha hovarda, iki çift ipek çorap aldı!..

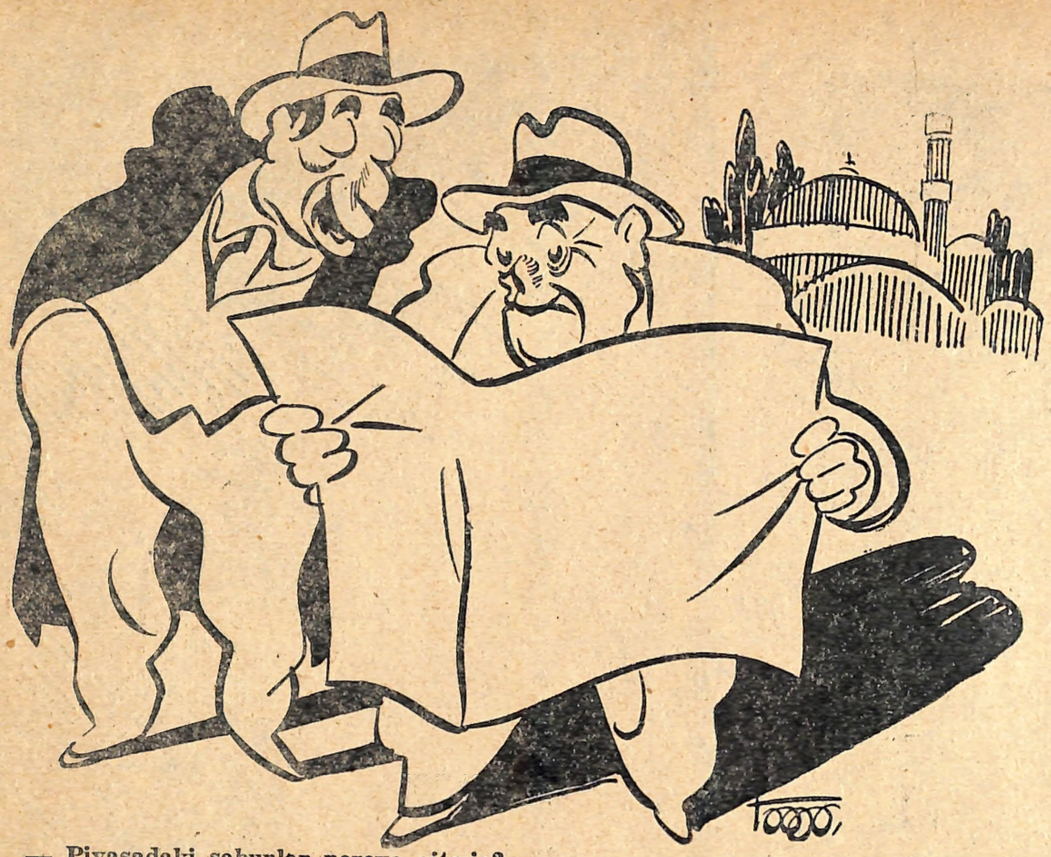

— Piyasadaki sabunlar nereye gitmiş?
— Karaborsacılar kirli çamaşırlarını temizlemek için istok yapmışlar...

"Bir izdivacın romanı„

Yazan: ÇALAPALA

Bir sonbahar günüydü. Günlerden pazar. Selim, uyandığı zaman güneşli bir günün başladığını gördü. Penceresinin karşısındaki çınarın yaprakları bakır kaplanmış gibi ışıl ışıl yanıyordu. Bu kızıl yapraklar üstünde parıldayan ışıklar ona yaklaşan kararılık, gamlı kış günlerini hatırlattı. Aylarca böyle temiz, güneşli havaya hasret kalacağını düşündü. Fırsattan istifade edip bir kır gezmesi yapmağa karar verdi.

Tıraş oldu, sıkı bir kahvealtıdan sonra arkasına süveterini, ayaklarına kalın pabuçlarını giydi. Belki hava döner diye yağmur geçmez pardesüsünü de koluna aldı. Sokağa çıktı.

Bekâr adamdı. Kimseye hesap vereceği yoktu. Yalnızlığa, hürriyete o kadar alışmıştı ki bu saadetten mahrum kalmak korkusu ile değil evlenmeyi, karılarla ahbap olmayı bile düşünmüyordu.

Onun için yola çıkarken kendisine bir arkadaş filân aramayı aklından bile geçirmedi. Mecidiyeköyünden Büyükdereye kadar yürüyecek, orada bir lokantada karnını doyurup deniz kenarında bir gazinoda kahve içecek, sonra vapurla geri dönecekti.

Tramvay, her zamanki gibi, tıkabasa doluydu. Fakat Mecidiyeköyüne gitmek için Sirkeciden oraya kadar bu zahmete katlanmak lâzımdı. Bu yolu da yayan yürümesine imkân yoktu. Bereket versin, güneş, hayat ve cesaret veren ışıklarile tramvay yolculuğunu bile çekilir hale getiriyordu.

Tramvay Şişliye vardığı zaman daha çok duramadı. Yürüyüşe oradan başlamak kararile arabadan indi.

İndi, ama, inmesile koluna bir çimdik yemesi de bir oldu. Bir kadın, şirret bir kadın sesi:

— Kör olası!.. Söyle bakayım nereye gidiyorsun?.

Hayretle başını döndürdü. Genç, oldukça güzel bir bayanla burun buruna geldiler. Kadın onun yüzünü görünce:

— A!... diye ağzını bir karış açtı. Affedersiniz, sizi kocama benzettim!..

Selimin de ağzı açık kalmıştı. Çimdik yerini tatlı tatlı okşayarak:

— Estağfurullah!.

Dedi ama gülmekten de kendini alamadı. Kadın savuşup gitti, o da yola koyuldu. Hâlâ kolunu okşuyor, hâlâ gülüyordu:

— Kocası zannetmiş!.. Vay o kocanın haline.. Vay bu zarif bayanın eşine!.

Bu tesadüf onun bekâr kalmak husundaki kararına bir perçin daha vurmuştu. Hem yürüyor, hem de o sarışın kadının ev hayatını düşünüyordu. Bu kadını bir yerde görse, bir mecliste tanısa belki de beğenir, evlenmeğe bile kalkardı. Halbuki kadınlar, ah şu kadınlar, bir kere nikâh kıyıldıktan sonra yüzlerindeki maskeyi hemen atıyor, iç yüzlerini meydana vuruyorlardı. Ondan sonra da evde bir cehennem hayatıdır başlıyordu.

Hava ne kadar güzeldi. Güneş sırtını yakmağa başlamıştı. Her taraf toprak kokuyordu. Kendisini çelik gibi, canlı ve kuvvetli hissediyordu. Yalnız kolundaki çimdik yeri hâlâ acıyordu.

— Olur şey değil!. Affedersiniz, kocama benzettim!. Kim bilir kocasını neye benzetmiştir!... Gel de cesaret et, evlen!..

Yolun kenarında son turfanda çimenlerle karın doyuran sekiz, on koyuna rastladı. Çingene kılıklı bir kadın otlatıyordu. Koyunlar arasında küçücük bir kuzu gördü. Bu vakitsiz yavru ne de güzeldi!.. Üç, dört günlük olacaktı. Simsiyahtı. Canlı bir astragan parçası gibiydi. Yalnız alnının üstünde beyaz bir üç köşe, bir de kuyruğunun ucunda bir tutam aklık vardı.

Bacakları boyundan uzundu. yürümüyor, sade sıçrıyordu. Kilos bir de anası vardı ki insan bu güzel yavruyu nasıl doğurmuş olduğuna şaşardı. O da tıpkı çoban kadına benziyordu.

Durdu, kara kuzuyu seyre daldı. Kadın, bunu görünce:

— Sarmısaklı!. Sarmısaklı!.

Diye kuzuya seslendi. Ama kuzu henüz sesten anlamıyordu. Yaklaşıp o parlak, canlı astragan sırtı okşamak istedi. Kolunu uzatırken çimdik yeri sızladı. Kuzu da zıpladı kaçtı.

— Hınzır karı!. dedi. Kolumu çürüttü galiba!. Bir de kocama benzettim! dedi. Zavallı adam!.

Tekrar yürümeğe koyuldu. Fakat kolunu çimdikliyen şirret kadını bir türlü unutamıyordu. Nasıl unutsun? Kolunun acısı hâlâ geçmemişti.

Hacıosman bayırına kadar hep o kadının kocasını düşündü. Bir an için kocaya benzetilmiş, evliliğin tadını bir an olsun duymuştu. Bu tadı hâlâ kolunda duyuyordu ya!... Fakat kocasına sokakta bu işi yapan kadın acaba evde neler yapmazdı?!. Her an kavga, her an gürültü, her an facia...

Evet bir gürültü, bir çığlık, az daha ölümüne sebep olacak bir facia!..

Selim dalgın dalgın yolun ortasından giderken, arkadan hızla gelen hususî bir otomobilin korne sesini duymamış, çamurluğa çarpıp yüzükoyun yandaki hendeğe yuvarlanmıştı. Otomobilin durduğunu, şoför yerinden genç bir kadının indiğini, telâşla yanına gelip başını kollarının arasına aldığını farkedebildi. Sonra kendinden geçti.

Şimdi onu baygın bırakıp Selimi çiğniyen genç kızı ele alalım:

Münciye, zengin bir doktorun kızıydı. Otomobil de babasınındı. Yalnız başına gezmeğe çıkmıştı. O kadar kuvvetle korna çaldığı halde yolcuya duyuramamış, onun kenara çekileceğini sandığı bir anda çamurluğa çarptığını görmüştü. Hemen arabayı durdurdu. Adam yakışıklı bir delikanlı idi. Başından yaralanmıştı. Kucağında bayılıverince eli, ayağı boşandı. Görünürde kimseler yoktu. Yaralıyı sürükliye sürükliye otomobile taşıdı, yatırdı. Direksiyona geçti. Geri döndü. Hem gidiyor, hem de düşünüyordu:

— Gazetelerin ağzına düşersem felâket!. Dosdoğru babama gideyim. Bu işin çaresine baksın!.

Selimin başındaki yara hafifti. Fakat bacağı kırılmıştı. Bu yüzden bir kaç ay yattı; Münciyenin babasının hususî hastanesinde yattı.

Kız, Selime o kadar iyi baktı, ona o kadar şefkat gösterdi ki!.. Selim, o acı günlerde, kendisini dağ başında baygın bir halde bırakıp kaçabileceği halde bunu yapmayan, sonra dört ay, ona bir hasta bakıcı gibi hizmet eden iyi kalpli Münciyeye âşık oldu. Zaten onun yalnız iyi kalbine, yüksek vicdanına değil, güzel gözlerine, tatlı sözlerine de gönül vermişti.

Evlendiler.

* * *

Hazin, ama hakikat!..

Sarmısağı bile evlendirmişler, kırk gün kokusu çıkmamış. Fakat Münciyenin ne matah olduğu on gün sonra anlaşıldı. Kimbilir, belki de kabahat Selimdedir?!. Bir şey varsa anlaşamadılar, hır, gür başladı. Ayrılmaya karar verdiler.

Selim, o uğursuz sonbahar gününü:

— Kendine gel!.. Başının üstünde bir felâket dolaşıyor!..

Der gibi kolunu çimdikliyen nazik kadını hatırladı. Düğüğü gaflete şaştı. Münciyeye zaten ömrünce evlenmek istemiyen bir adam olduğunu, ancak bir kazaya kurban gittiğini söyledi.

Genç kadın da ona nasıl cevap verdi biliyor musunuz?

— Haydi oradan budala!. Beni de sokakta yürümesini bilmiyen bir sersemle evlenecek akılsızlardan mı sandın?!. Ben, sana, tazminat vermekten kurtulmak için vardım. Sen şimdi bana nafaka öde de aklın başına gelsin!.

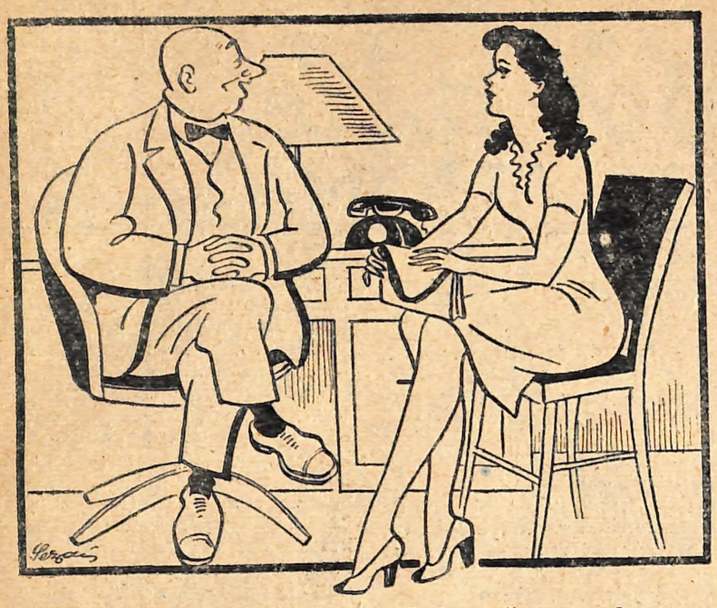

— Müessesenizde beni çalıştırmağa razı olursanız vazifeme dört elle sarılırım.

— Ne mutlu... Keşke ismim Vazife olaydı!.

Adanadan "İş bilir kaynana Z. L.„ yazıyor:

Bizim gelin, genç kocayı bulup iyiden iyiye kendine bağ ayınca, oturduğu yerde, iskarpininin sivri uçlarını göz bebeklerime sokmaya kalkıştı. Mübarek kızın burnu da iskarpininin uçları gibi havada... Kendisine kaş, gözle vaziyetinin hoşuma gitmediğini anlatmak istedim; kulak vermedi... Gelini hürmete davet etmesini oğlumdan talep ettim; işi savsakladı... Baktım ki ne el kızının, ne de öz oğlumun yola geleceği yok. Hemen bizim kırk ev kedisi komşuya haber sald m:

— Servetim şu kadar yekûn tutuyor... Bana oğlumdan on yaş büyük, benden on yaş küçük bir koca bulursa servetimin onda birini kendine bağışlarım!

Komşu, yılbaşı piyangosu isabet etmiş gibi, haberi duyar duymaz hemen bayılmış, arası çok geçmeden ayılmış... Haftasına varmadan bana rahmet'iyi dünyada hatırlatmayacak kadar yakışıklı, genç, aklı başında bir koca buldu.

Şimdi gelin hanımın burnu, mahdum beyin gözleri yerde... Bir dediğimi iki ettirmiyorlar... Öyle ya! Bizim servetin tamamile zevcime intikal etmesi tehlikesi var. Böyle bir fırsatı kaçırmamak için oğlumla gelinim bir yanımda, zevcim de öbür yanımda, bana hayatın zevkini umduğumdan ziyade tattırıp duruyorlar.!

Ankaradan "Azılı gelin B. İ. yazıyor :

Bir kaynanam var, Allah düşman başına vermesin: Gece gündüz kavga etmese sanki işi rast gitmez. O kadar ki uykudan kaldırır, kavgaya başlar!

Ondan kurtulmak için bir odacık aradık; zor belâ bir oda bulduk, (1) hafta sonra boşalacakmış. Fakat ben değil (1) hafta, (1) gün dahi bekliyemezdim. Hiç olmazsa bir kaç günü rahat geçirebilmek için aklıma bir fikir geldi. Bakın nasıl:

Dün vazifeden eve gelip kapıdan ayağımı atar atmaz kaynanam gözünü yumdu, ağzını açtı; neler neler söyledi. Ben de: (Artık yeter!) dedim, dememle başıma bir şey indi, sersemleyip düştüm. Bir an sonra kendime gelince ben de ona... Kavga sırasında biri belimde, diğeri sırtımda iki bardağın kırıldığından başka bir şey bilmiyordum. Benim kaşım yarılmış, kolum çıkmıştı; aynı alâmetler galib kaynanamda da mevcuttu.

Her ikimiz de soluğu karakolda aldık. Vakit gece olduğundan komiser, karakolda kalacağımızı ve sabahleyin işimize bakacağımızı söyledi... Kuru tahta üstünde de olsa (1) aydır nasip olmıyan bir uyku uyudum. Karakolda da kavga edemezdik ya. Yarın geceyi de başka bir karakolda rahatça geçirir, öbür akşam da daireden otele gidip bir daha yüz yüze gelmeyiz. Ertesi gün de eşyalarımı alır, kiraladığımız odaya taşınır, bu cadıdan da kurtulurum.

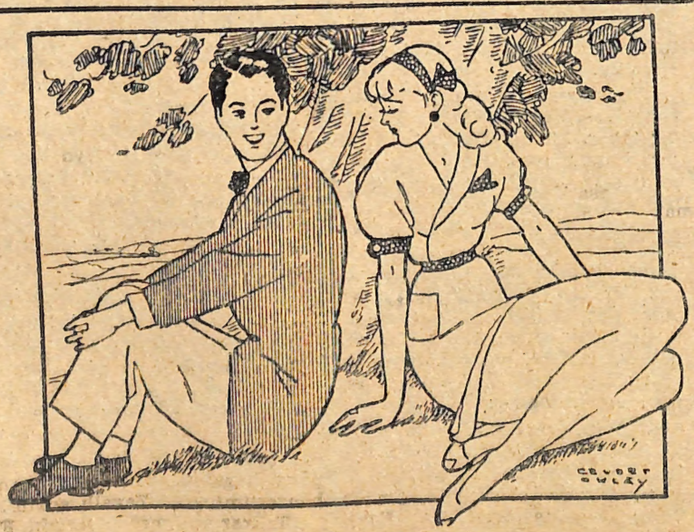

Erkek — Anlaşmamıza imkân yok...

Kız — Neden?..

Erkek — Baksana yüz görümlüğü bir çift çorap istiyorsun!..

Sivasta T. G. :

"1. Sevdim, sevilmedim... Sevildim, sevmedim... Ne dersiniz?

II. Yirmi lira aslî maaşlı, istikbali parlak, on dokuz yaşında bir memurum. Güzel ve vefalı kızlar mıntakasında kendime bir eş bulabilir miyim?„

CEVAP :

1. Hem sevip hem sevileceğiniz vakti bekleyin!

II. Bu meseleyi parlak istikbalinize kavuştuktan sonra düşünürüz.

★

Beşiktaşta M. B. :

"Sevdiğim bir kıza mektup yazdım, ilânı aşk ettim ve mektubu kızın cebine koydum. Ertesi gün kız bu mektubu bana gösterip yırttı... Neden?„

CEVAP :

Neden mi? Sebebi pek basit: Evvelâ cebine koyduğunuz mektubun içinde işe yarar - evrakı nakdiye gibi - kıymetli evrak bulunduğunu zannetmiş, sesini çıkarmamıştır; sonra mektubun içinden alelâde bir kâğıt parçası çıkınca ona lâyık olan muameleyi ifa etmiştir!

★

Gerzede S. O. S. :

"Saatlerin geri alınması dertlerimi arttırdı... Kocam memur, babası esnaf... Kocam erken işine gittiği için erken kahvaltı ediyor; kaynatam dükkânını geç açtığı için geç kahvaltı ediyor.. Ben de iki kere yorulmuş oluyorum. Ne yapayım?„

CEVAP :

Kahvaltı tepsisine siz de dahil değilsiniz ya.. Yiyeceklerini akşamdan hazırlar, üst tarafını onlara bırakır; siz de rahat rahat uykunuza devam edersiniz.

ÇOCUK VE BABALARI

Suna sekiz yaşında, sevimli bir kızcağız. Geçen gün annesine:

— Anne! dedi, ben ne kadar iyi bir çocuğum, değil mi?!. dedi.

— Elbette!.

— Fena olsam beni çoktan atardın tabii!.

— Nasıl söz o, insan hiç çocuğunu atar mı?...

— Babamı attın ya!.. O da oldukça iyi bir adamdı. Epeyce zaman bizimle oturdu. Sonra onu kovdun. Cici babam da çok kalmadı, gitti. Ondan sonra beybabam geldi ama galiba o da fazla tutunamıyacak!.

O EL İŞE YARAMAZ!

Hacı Ağanın karısı fotoğrafhaneye gitti. Resmini çektirecekti:

— Şöyle mahzun, dokunaklı bir resim istiyorum!. dedi. İyi bir poz veriniz!.

— Öyle ise şöyle oturun. Elinizi şakağınıza dayayın!. Şu tarafa bakın!.

— Oturayım, şu tarafa bakayım amma elimi şakağıma koymam.

— Neden?

— Evden telâşla çıkarken yüzüklerimi, bileziklerimi takmayı unutmuşum!.

ŞANS

İki arkadaş konuşuyorlardı:

— Şu Ahmet ne şanslı adamdır!.

— Ne oldu?

— Çok güzel bir kız yakaladı.

— Olur a!.

— Nişanlandılar.

— Evet!.

— Evlendiler!

— İyi ya!

— Hâlâ da sevişiyorlar.

— Vay canına!.. Olur şey değil...

GEÇ KALMIŞ!

Babası kızını karşısına aldı:

— Yavrum! dedi. Bak, on sekiz yaşına bastın! Artık evlenme çağına girdin demektir. Herkes gibi senin de bir yuva kurman gerekir. Ancak kendi başına maceralara atılıp kendi kendine eş bulmağa kalkma... Gençlerin aklı bu hususta biraz kifayetsizdir. Sana eş seçme işini ben üstüme alıyorum.

Kız esefle başını salladı:

— Vah vah!. Keşke bunu önceden söyleseydiniz babacığım. Ben dört senedenberi bir gençle sözlüyüm!.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7. Telgraf : İstanbul KORİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

İlân ve beyan ederim ki :
CİLD GIDASI OLAN
BU BİOCEL CİDDEN
ŞAYANI HAYRETTİR
Cildin yemek iktidarını
olduğunu ispat ediyor.

Doktorum, bu hususi cild gıdasında mevcut olan Biocel'in büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal edildiğini söyledi. Biocel cildin derinliklerine nüfuz ve genç taze ve açık olmak için kendisine lâzım olan gıdayı temin eder. Meşhur bir Viyana üniversitesi profesörü tarafından keşfedilen bu BİOCEL (penbe renkteki) Tokalon Kremi terkibinde tam cild ensacını beslemek için icap eden miktarda mevcuttur. Akşamları yatmazdan evvel bu kremi ve sabahları da (beyaz renkteki) Tokalon Kremini kullanınız. Üç gün zarfında teninizin gayri saf maddelerinden, yüzünüzün zayıflamış ve gevşemiş adalelerinden kurtulmağa başladığını göreceksiniz. Viyana Üniversitesi hastanelerinin birinde Prof. Dr. Stejskal tarafından 55 ile 72 yaşlarındaki kadınlar üzerinde yapılan tecrübeler neticesinde yüz buruşukluklarının altı hafta zarfında kaybolduğu sabit olmuştur

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU
Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23 D. Posta kutusu 622. İstanbul.

Dr. Hafız Cemal
LOKMAN HEKİM
Divanyolu No. 104

Dünyadan HABER

Yeni hava seyahatları notları

Kitapcınızdan isteyiniz

Yazan : Ahmet Emin Yalman

180 Kr.

Tevzi Merkezi: Vatan Matbaası

(Türk Meşhurları) Ansiklopedisinin cilt kapakları piyasaya çıktı. Türk istilinde nefis bir şekilde süslenmiş olan bu cilt kapaklarını bütün bayilerimizden veyahut Yedigün idarehanesinden tedarik edebilirsiniz.
Fiatı 2 liradır.

Yavrunuzun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

Fasfotin Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kuvvetli bebek gıdasını minimini bebelere mutlaka yediriniz.

Bahçekapı SALİH NECATİ

TALAT Paşa

Büyük vatanperver rahmetli Talât Paşanın hayatını nakleden bu emsalsiz eser dostu Hüseyin Cahit tarafından kaleme alınmıştır. Az zamanda pek çok satılan bu eseri bütün okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Baştan başa resimlidir. 100 kuruş.

Büyük KATERİNA

Üstat Hüseyin Cahit tarafından tercüme edilen bu eser meşhur Rusya imparatoriçesi Büyük Katerinanın maceralarla dolu olan aşk hayatını tafsilâtile nakletmektedir. Türk tarihi ile sıkı bir surette ilgili olan bu eseri mutlaka okumanız lâzımdır. 125 kuruş.

ATOMİN'i çorap mağazalarından tedarik edebilirsiniz.
Tel: 21421

TURAL
KOMPRİMELERİ
Öksürüğe ve Bronşite karşı

Basıldığı yer: Yedigün Maatbası
Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Karikatür

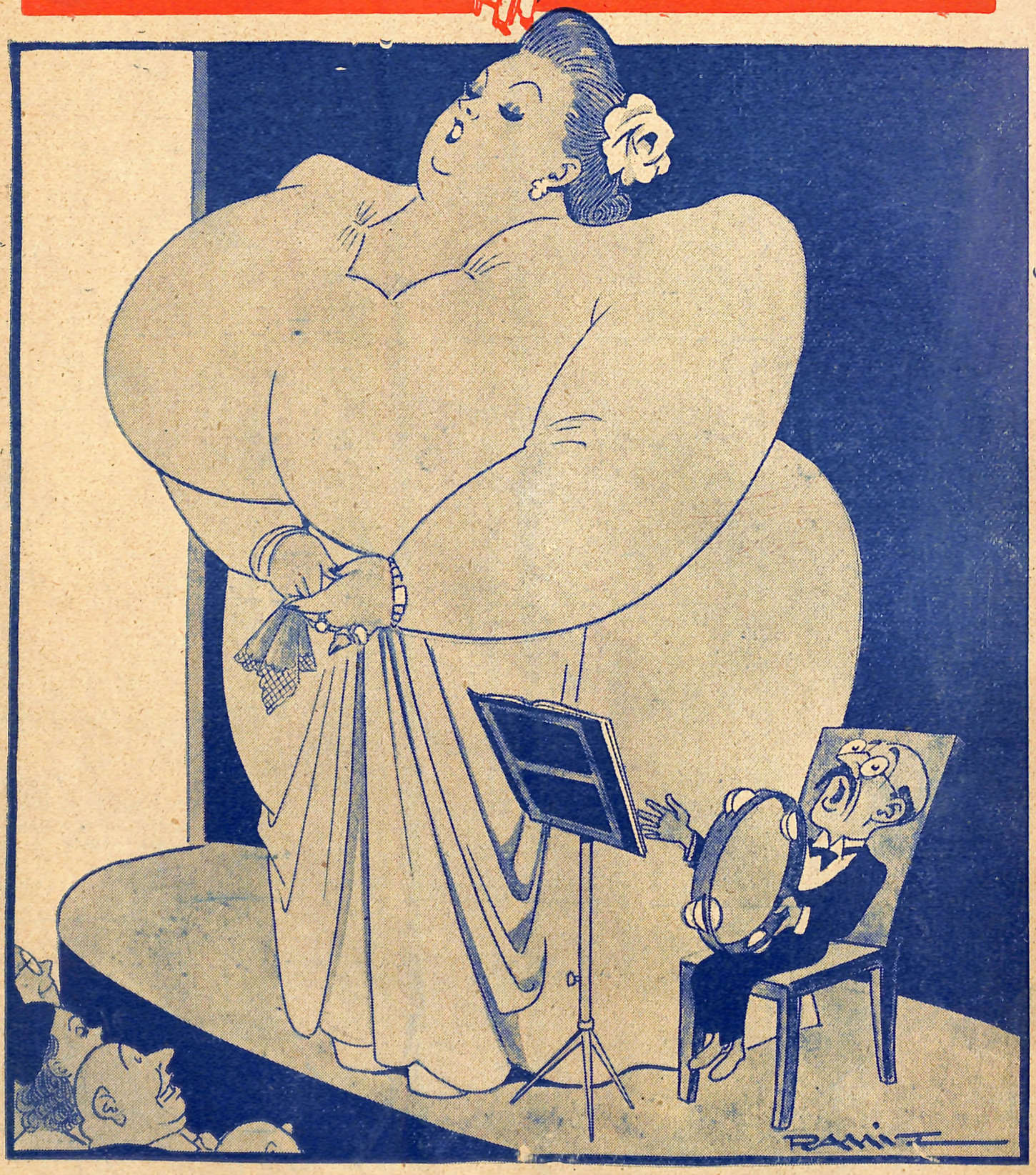

KONSERVATUVARIN SANATKÂR A ve B TAKIMLARI NA T. T. TAKIMI KONSER VERİYOR...
Tombul Teyze — Bülbül olsam, kona da bilsem dallara, dallara...
Kocası — Ah ben de elimde bir çifte ile sana rastgelsem!..

T.T. POSTASI

Salihli: Şükrü Sayın:

S — Muhterem teyzem, sizi çok beğenen bir arkadaşım var, boyu 1,20, kilosu 101, gözleri siyah. Allah göstermesin Sıska da-

Bergama: İ. M.:

S — Tombul teyzenin kocası askerlikte er miydi yoksa subay mı idi?

zeden kaç kilo yağ çıkar, acaba Tombul teyzenin yağından istifade edebilir miyiz?

C — Pamukyağlarına halkın